

Beslutningsforslag nr. B 55. Fremsat den 6. november 1997 af Birthe Rønn Hornbech (V), Inge Dahl-Sørensen (V), Bertel Haarder (V), Erling Oxdam (V), Ulla Tørnæs (V), Helge Adam Møller (KF), Bendt Bendtsen (KF), Brian Mikkelsen (KF), Gitte Seeberg (KF) og John Vinther (KF)

Forslag til folketingsbeslutning om en ny udlændingepolitik

Folketinget opfordrer regeringen til snarest muligt og inden den 1. februar 1998 at fremsætte de fornødne lovforslag og foretage de fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre administrative forskrifter i overensstemmelse med nedenstående principper:

1. En forstærket humanitær profil med større indsats i flygtningenes nærområder og sammenhæng mellem bistanden til flygtninge i Danmark og nærområderne.
2. Midlertidig opholdstilladelse til flygtninge under de første 7 års ophold i Danmark.
3. Løbende vurdering af grundlaget for flygtninges opholdstilladelse med henblik på forlængelse eller inddragelse.
4. Ophævelse af retskravet på de facto-status.
5. Ophævelse af retskravet på familiesammenføring. Obligatorisk forsørgelseskrav for indvanderes adgang til familiesammenføring. Asylsøgere, der befinder sig i Danmark og ikke har eller ikke kan erhverve opholdstilladelse, kan ikke opnå opholdsgrundlag ved at indgå ægteskab med herboende.
6. Effektivisering af behandlingen af asylsager og udtagelse af flere sager til behandling i åbenbart grundløs-proceduren samt en forstærket indsats mod fupasylsøgere.
7. Integrationen af flygtninge overgår til kommunerne.
8. Obligatorisk danskundervisning for alle udlændinge som betingelse for at opnå offentlige yderser. Egenbetaling for bl.a. danskundervisning, tolkebistand og modersmålsundervisning.
9. Skærpelse af kursen mod kriminelle udlændinge, herunder videre adgang til undervisning. Personer, der er dømt for organiseret kriminalitet, skal udvises for bestandigt.
10. Strengere straffe for menneskesmugling.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Beslutningsforslaget er en revideret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 111 fra folketingsåret 1996-97, se herom Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 5841 og 8289, tillæg A side 4421 og 4427 samt tillæg B side 1352.

En uansvarlig regering har ved sin slappe holdning til udlændingeproblemerne pådraget sig et væsentligt ansvar for, at debatten foregår på yderfløjenes præmisser.

Udlændingeproblemerne skal erkendes, diskuteres og løses. Udlændingeproblemerne løses ikke ved at blive gemt af vejen. For at hver enkelt borger kan få et forsvarligt beslutningsgrundlag må hvert parti tværtimod turde lægge sin politik frem, også i en valgkamp. Forslagsstillerne ønsker fortsat en seriøs debat, og debatten skal ikke forstumme, fordi der er valgkamp. Regeringen opfordres derfor til seriøst at tage udfordringen om en åben og ærlig debat op frem for at stikke hovedet i busken.

Med vedtagelsen af Traktaten om Den Europæiske Union skabtes nye muligheder for at udvikle samordnede europæiske løsninger og retningslinjer også på flygtninge- og indvandrerområdet. Men det er forslagsstillerens opfattelse, at det går alt for trægt med at opstille en fælles europæisk politik for flygtninge og indvandrere.

Med befolkningseksplosionen og den gabende afstand mellem rige og fattige lande og med de økonomiske og økologiske katastrofer kan man risikere, at antallet af personer, der begiver sig på vandring, mangedobles. Dertil kommer, at f. eks. etniske og religiøse stridigheder i Nordafrika og Mellemøsten kan føre til forøgelse af flygtningestrømmen mod Europa. Allerede i dag er snesevis af millioner på flugt eller vandring.

Det store pres på Europa i de senere år har allerede medført enorme udgifter for enkeltlandene, herunder Danmark, der i dag anvender milliarder af kroner på at huse flygtninge i et af verdens dyreste lande. Det begrænser mulighederne for at frigøre de nødvendige ressourcer til at sætte langt mere målrettet ind over for årsagerne til flugt og vandring.

Groft sagt forgylder de vestlige lande de få, der har

haft held, mulighed og styrke til at komme til Europa, men lader flygtninge og andre nødstedte i de fattige lande i stikken. For de samme midler, der i dag anvendes på spontanasylsøgere i Danmark og EU, ville man kunne hjælpe langt flere mennesker i den fattige del af verden.

I det omfang EU landene må modtage flygtninge, bør de pågældende visiteres gennem flygtningelejre i nærområdet. Beskyttelsen i et EU-land bør være midlertidig, og opholdet i et EU-land bør give mulighed for oplæring i demokrati samt dygtiggørelse, der kan anvendes i hjemlandet, når forholdene tillader, at flygtningen vender tilbage dertil.

En sådan midlertidig beskyttelse bør følges op af en repatrieringspolitik, der dels hjælper den enkelte til at rejse hjem og etablere sig og dels i forbindelse med flygtningens tilbagevenden yder direkte hjælp til det pågældende lands infrastruktur m.v.

Regeringen bør arbejde for en fælles europæisk politik, der skal bygge på den overordnede målsætning, at landene enes om at prioritere indsatsen til mere hjælp på stedet og i dets nærområder, ligesom flygtninge, der får opholdstilladelse i et EU-land, som udgangspunkt kun skal have midlertidig opholdstilladelse de første 7 år.

Misbruget af asylinstittuttet er et stigende problem. Kun gennem en fælles EU-asylprocedure kan man undgå, at asylinstittuttet misbruges til indvandring af personer, der ikke har krav på beskyttelse. Der bør derfor arbejdes hen mod en harmonisering på asylrettens område, ikke blot hvad angår reglerne for sagsbehandling. Der bør tillige arbejdes hen mod en fælles definition af flygtningebegrebet og fælles betingelser for at opnå asyl og humanitær opholdstilladelse.

For at undgå at misbrugere af asylinstittuttet rejser fra det ene land til det andet, bør der snarest oprettes et fælles fingeraftryksregister, ligesom bestående informationssystemer til gensidig information mellem landenes myndigheder løbende må forbedres.

Et stadig snævrere politisamarbejde om uidentificerede asylsøgere og illegal indvandring og menneskesmugling er nødvendig. Fælles aftaler om fri grænsepassage må nødvendigvis følges op af flere

baglandspatroljer, ligesom der bør arbejdes hen mod fælles regler for strafforfølgning af personer, der bistår illegale indvandrere eller huser eller beskæftiger personer, der er ulovligt indrejst eller ulovligt opholder sig i et EU-land, efter at udsendelsesbeslutning er truffet.

Effektiv indrejsekontrol ved Fælleskabets ydre grænser, herunder forbedret indsats mod afsløring af falske og forfalskede rejsedokumenter, fælles visumregler og fælles aftaler med oprindelseslande og transitlande om tilbagetagelse er forudsætningerne for, at fri bevægelighed mellem Fællesskabets lande kan fungere.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Danmark er et af verdens rigeste lande og bør tage et medansvar for verdens fattigdoms- og flygtningeproblemer. Men det ansvar skal udmøntes i en hensigtsmæssig bistand. Danmarks udlændingepolitik er, som den administreres i øjeblikket, både præget af uretfærdighed og vilkårlighed. Danmark har i dag overhovedet ikke styr på tilstrømningen af udlændinge hertil. Danmark har overhovedet ikke en flygtningepolitik, idet alle flygtninge bliver til indvandrere.

De fattige lande i den tredje verden huser fortsat selv langt den største del af verdens flygtninge. Men løsningen på verdens flygtningeproblem ligger ikke i at åbne for større tilgang til Europa. Tværtimod ønsker forslagsstillerne at gå den modsatte vej og styre den spontane indrejse til Vesteuropa. Ingen stat har efter FN's flygtningekonvention pligt til at modtage flygtninge, og at give ly til nogle tusinde i Danmark afhjælper ikke årsagerne til flugt. Hensigten med flygtningekonventionen er ikke, at flygtninge selv skal kunne udvælge sig f.eks. Danmark som det land, de ønsker at bosætte sig i. Ressourcerne skal tværtimod bruges på at hjælpe de mange svage, der har hjælp behov, frem for som i dag at hjælpe de få, der har været stærke nok til at komme hertil. Den politik har gjort menneskesmugling til en indbringende forretning.

Ressourcerne skal udnyttes langt mere rationelt. Den humanitære profil skal skærpes gennem indsats i nærområderne. Det foreslås derfor, at Danmark sammen med andre EU-lande opretter og finansierer flygtningelejre tæt på de områder, hvorfra store flygtningestrømme udgår, f.eks. i Afrika. Midlerne bør tages af ulandshjælpen og kombineres med bistand til infrastruktur m.v. til de lande, der giver plads for flygtningelejre. Dette forslag er i fuld overensstemmelse med de synspunkter, Danmarks daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen fremførte på

De Forenede Nationers 41. generalforsamling i 1986.

Danmark anvender milliarder af kroner på at huse flygtninge her i landet, som er et af verdens dyreste lande. Det begrænser mulighederne for at frigøre de nødvendige ressourcer til at sætte langt mere målrettet ind over for årsagerne til flugt og vandring. I nærområderne ville vi kunne hjælpe langt flere for de samme midler, som vi i dag anvender på udlændinge i Danmark.

Derfor skal bistandsmidler anvendes til at støtte de lande, der i en periode vil modtage flygtninge fra nabolande. Endvidere skal bistandsmidlerne anvendes i forbindelse med repatriering til lande, hvor freden er sikret, og hvortil anerkendte flygtninge derfor kan vende tilbage i sikkerhed.

Asylsøgere og flygtninge skal placeres i deres nærområder, naturligvis efter aftale med de lokale regeringer. Dels kan vi på den måde hjælpe mange flere for de samme penge, dels er det ikke meningen med flygtningekonventionen, at mere eller mindre seriøse asylsøgere i den anden ende af verden selv skal kunne udvælge sig det land i Europa, hvor de ønsker at opholde sig.

Bistandsmidler skal derimod ikke anvendes til betaling for, at selvudrømte klanledere tager egne borgere tilbage, som intet har at gøre i Danmark, og som ikke har kunnet få opholdstilladelse her. Dette gælder, uanset om bevillingerne sendes direkte til klanledere eller andre i det pågældende land. En sådan samtidighed i ydelsen giver det pågældende land et helt utilstedeligt pressionsmiddel i hænde.

Ad 2

Det er udtryk for en fejlslagen flygtningepolitik nærmest pr. automatik at gøre flygtninge til indvandrere. Ingen internationale konventioner pålægger Danmark det.

Der stilles forslag om, at alle opholdstilladelser til flygtninge tildeles med henblik på midlertidigt ophold. Opholdstilladelserne skal gøres tidsbegrænsede. Først efter 7 års uafbrudt ophold skal der være mulighed for at erhverve opholdstilladelse med henblik på varigt ophold. Grænsen på 7 år er valgt, fordi den, der har haft lovligt ophold her i 7 år, såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt, normalt vil være berettiget til dansk statsborgerskab.

Ad 3

Automatikken i tildeling af permanent opholdstilladelse skal fjernes og myndighederne have en pligt til at overveje hver sag, før der gives permanent opholdstilladelse. I dag udstedes opholdstilladelser bevidstløst, jf. Udlændingestyrelsens direktør Claes

Nilas udtalelser til Ekstra Bladet den 9. oktober 1997 "Ministerens udspil....vi skal vende bøtten på hovedet i udlændingepolitikken og ikke længere fortsætte med bevidstløst at udstede opholdstilladelser..."

Sagen med de 2000 afviste asylsøgere hovedsagelig Kosovo-albanere, der med Enhedslistens hjælp ved lov fik en midlertidig opholdstilladelse på 2 år, demonstrerer med al ønskelig tydelighed, at der er behov for, at personer med midlertidig opholdstilladelse ikke pr. automatik skal have permanent opholdstilladelse. I den forbindelse bemærker forslagsstillerne, at det er stærkt kritisabelt, at regeringen ikke for længst har fået en aftale i stand med regeringen i Beograd eller har henvendt sig til Folketinget for at få den midlertidige opholdstilladelse forlænget. Tværtimod har den daværende indenrigsminister i Nyhedsbrev for Udlændinge forsikret om, at der var forhandlinger i gang med Beograd.

Mange personer, der har fået opholdstilladelse, rejser jævnligt frem og tilbage mellem Danmark og det land, de er flygtet fra. Der er dermed skabt en formodning om, at de pågældende kan repatrieres, uden at de bliver udsat for forfølgelse. Kun hvor de pågældende fortsat opfylder betingelserne for at få opholdstilladelse, bør tilladelserne forlænges.

Endvidere skal Udlændingestyrelsen være forpligtet til at genoptage sager, hvor f. eks. kommunerne rejser tvivl om opholdsgrundlaget. Der kan her henvises til, at ministeren har nægtet at genoptage en konkret sag, hvor en kommune havde rejst tvivl om, hvorvidt en storfamilie, der hævdede at komme fra Somalia, overhovedet stammede fra dette land, idet det under integrationsarbejdet blev afsløret, at de pågældende intet kendskab havde til Somalia. Det bør være en selvfølge, at Udlændingestyrelsen i sådanne sager omgående undersøger, om der er givet opholdstilladelse under falske foregiver.

Forslagsstillerne har mærket sig, at indenrigsministeren ønsker, at integration skal indgå som en betingelse for at få permanent opholdstilladelse. Forslagsstillerne hilser dette ønske velkommen.

Ad 4

Udlændingelovens flygtningebegreb går langt ud over definitionen i flygtningekonventionen. Det foreslås, at retskravet på de facto-status fjernes. I stedet skal der anlægges en individuel vurdering af, om der i hvert enkelt tilfælde er særligt tungtvejende grunde til, at midlertidig opholdstilladelse skal gives. Det vil betyde, at færre personer rejser hertil for at søge om asyl uden at opfylde konventionsbetingelserne.

Ad 5

Danmarks regler om familiesammenføring går langt ud over, hvad Danmark er forpligtet til efter internationale konventioner.

Familiesammenføringsregler skal beskytte familiens enhed. Den, der har fået flygtningestatus i Danmark, skal naturligvis have mulighed for i Danmark at blive familiesammenført med ægtefælle og børn fra et i forvejen bestående ægteskab.

Der er imidlertid ikke tale om beskyttelse af familiens enhed, når indvandrere i 3. generation ved arrangerede ægteskaber fortsat har retskrav på at blive familiesammenført med personer fra hjemlandet. Tværtimod strider arrangerede ægteskaber mod danske frihedsbegreber. Det findes mere naturligt, at disse ægtepar, der efter en samlet vurdering har nærmere tilknytning til det oprindelige hjemland, netop familiesammenføres i dette land frem for i Danmark. Derfor bør retskravet for disse arrangementer ophæves.

På trods af indvandrerstopet og stramning af reglerne om familiesammenføring i 1992 er antallet af familiesammenføringer steget kraftigt.

Generelt bør det for familiesammenføring med herboende indvandrere være en betingelse, at de pågældende over for hjemkommunen i Danmark kan dokumentere, at de kan forsørge sig selv og i en årække giver afkald på offentlig forsørgelse.

Ved stramningen af familiesammenføringsreglerne i 1992 indgik forligspartierne en aftale om, at asylsøgere ikke i asylfasen skulle kunne blive familiesammenført med herboende. Denne aftale har Socialdemokratiet aldrig levet op til. Derfor foreslås det, at denne aftale nu udmøntes i en lovændring.

Det er kendt, at adskillige asylsøgere, der får afslag på opholdstilladelse, inden udrejse indgår ægteskab med herboende for på den måde at få opholdstilladelse. Den form for misbrug ønsker forslagsstillerne standset ved en lovændring.

Ad 6

De lange sagsbehandlingstider er i sig selv med til at tiltrække flere asylsøgere. Når asylsøgere er vidende om, at man blot ved at begære asyl kan få forsørgelse efter det danske niveau og ved modvilje mod at medvirke til sagens opklaring kan forhale den, vil der fortsat være en interesse for "asylhackere" i at søge til Danmark.

I valgkampen op til folketingsvalget i 1994 udsendte den daværende indenrigsminister flere pressemeddelelser, hvori det blev oplyst, at sagsbehandlingstiden for asylsager var få uger. Få måneder efter dokumenterede Finansministeriets turnusundersøgelse, at

der herskede kaotiske forhold i det daværende Direktoratet for Udlændinge. Senere måtte ministeren indrømme, at den fine statistik alene skyldtes, at man havde udtaget helt nye og lette sager til en særlig hastebehandling, mens andre meget gamle sager forblev ubehandlede.

Endvidere har den daværende indenrigsminister efter kritik fra Dansk Røde Kors måttet indrømme, at adskillige sager har være under behandling i årevis og endnu ikke er afsluttet. Ministeren har således selv i december 1996 oplyst, at gennemsnitssagsbehandlingstiden er 226 dage pr. 19. december 1996. Heri er indbefattet sager, der behandles efter særlige hasteprocedurer.

Forslagsstillerne finder det helt utilfredsstillende, at sagsbehandlingstiderne fortsat er så lange, til trods for at der er tilført ekstrabevillinger til området og personalet er udvidet ganske betragteligt og fortsat er umennenskeligt overbebyrdet på grund af manglende styring og mangel på en hensigtsmæssig personalepolitik.

Det langsommelige asylsystem medfører endnu flere rykkere og dermed mere arbejde og endnu længere sagsbehandlingstid. Det langsommelige system er naturligvis kendt af asylsøgere, der har en interesse i at trække sagerne i langdrag.

Forslagsstillerne ønsker flere sager udtaget til behandling ved hasteprocedure. En sådan procedure vil virke bremsende på andre, der i udsigtsløse tilfælde kunne ønske at søge asyl, ligesom det er afgørende, at der ved behandling af flere sager i åbenbart grundløs-proceduren frigøres væsentlige ressourcer hos myndighederne til gavn for personer, der har krav på asyl og dermed kan få deres sag hurtigere behandlet.

Den 17. februar 1997 kunne Berlingske Tidende under overskriften "Lynafslag på asyl bremset" meddele, at Udlændingestyrelsen havde måttet indrette sin sagsbehandling efter Dansk Flygtningehjælp. Udlændingestyrelsens direktør Claes Nilas udtalte i samme artikel, at Dansk Flygtningehjælp har 50 pct. indflydelse på sagerne.

Forslagsstillerne finder det betænkeligt, at en privat organisation, der modtager store offentlige tilskud til integration af flygtninge, tillige skal have indflydelse på asylsagsbehandlingen.

Forslagsstillerne ønsker hele Dansk Flygtningehjælps status taget op til overvejelse. Forslagsstillerne finder det betænkeligt, at Dansk Flygtningehjælp dels er en privat organisation, dels finansieres af det offentlige, dels har sæde i lovforberedende kommissioner og dels er part i asylsagsbehandlingen og tilmed for skatteyderfinansierede midler skal administrere integrationen af flygtninge.

Dansk Flygtningehjælp er blevet et fordyrende og forsinkende led i asylproceduren. Dansk Flygtningehjælps status er udtryk for en magtsammenblanding, der er uden sidestykke i Danmark.

Udsendelsesfasen udgør et selvstændigt problem. Det er vigtigt, at der sker udsendelse lige efter, at der er givet afslag på asyl, og at personer, der skal udsendes, ikke får mulighed for at unddrage sig udsendelsen.

Indenrigsministeren har ansvaret for, at det ikke i årevis af statistikkerne har været muligt at se, hvor mange asylsøgere der efter afslag på asyl forbliver illegalt i Danmark. Statistikkerne har kun vist, hvor mange personer der er påset udrejst, og hvor mange der er skønnet udrejst.

De såkaldte skønnede udrejste omfatter de personer, politiet ikke har kunnet finde. Ifølge indenrigsministerens forskrifter for politiet skal politiet efter få måneder ophøre med at lede efter de pågældende, og der skal ske indberetning til indenrigsministeren med henblik på evt. udstedelse af humanitær opholdstiladelse.

Der findes ikke oplysninger om, hvor mange personer der illegalt opholder sig i Danmark, idet personer, der har gemt sig for myndighederne efter afslag på asyl, kun er efterlyst i en kortere periode. Forslagsstillerne har gang på gang efterlyst statistikker, hvoraf det klart fremgår, hvor mange personer der rent faktisk er udrejst, og hvor mange personer man intet ved om.

Antallet af personer, hvor hjemsendelse beviseligt ikke har fundet sted, androg i følge Det Fri Aktuelt fra den 14. februar 1997 omkring 1.000. Chefen for Rigspolitichefens udlændingefdeling, Jørgen Tagge, oplyste samme dag, at mange af de tusind udsendelsessager har trukket ud et år, efter at afslag på asyl blev givet.

Forslagsstillerne finder, at det er stærkt utilfredsstillende, at myndighederne ikke aner, hvor mange asylsøgere der har fået afslag, og som rent faktisk lever illegalt i Danmark. I denne forbindelse ønsker forslagsstillerne en nærmere vurdering af de afgørelser, hvor Flygtningenævnet har givet afslag på asyl og samtidig pålagt regeringen at indgå tilbagetagelsesaftaler med asylsøgerens hjemland.

Indsatsen mod fupasylsøgere skal forstærkes. Det forudsættes, at regeringen benytter fingeraftryk og DNA-test i langt videre omfang end hidtil for at undgå misbrug af både asylregler og familiesammenførselsregler.

Flygtningekonventionens regler omfatter personer, der er personligt forfulgt og søger beskyttelse i et andet land. Forslagsstillerne finder, at hensigten med flygtningekonventionen er totalt udhulet. Flygtning-

gerejser planlægges meget nøje, og det er flygtningene selv, der udpeger det land, de ønsker at flygte til. Forslagsstillerne finder ikke, at det er i overensstemmelse med flygtningekonventionens intentioner om, at flygtninge flygter *fra* noget og ikke *til* et bestemt land.

Flygtningestrømmen ledes i højere og højere grad af professionelle menneskesmuglere, der udnytter fattigdomsflygtningenes drøm om en bedre tilværelse. Det kan man ikke bebrejde fattigdomsflygtningene, men man kan bebrejde det danske system, at der ikke for længst er taget højde herfor.

De danske flygtningeregler bygger på en forudsætning om, at en flygtning straks ved grænsen, hvor han er kommet i sikkerhed, anmoder om asyl. Dette er imidlertid efterhånden snarere undtagelsen end reglen. I stedet dukker asylsøgerne op i Sandholmlejren uden parpirer og med indstuderede forklaringer om, hvorfra de kommer, og ad hvilke ruter de har rejst.

Undersøgelser hos politiet har vist, at adskillige asylsøgere er rejst fra andre europæiske lande, hvor de er blevet nægtet asyl. Politiet har mange gange til dagspressen udtalt, at der ikke er de fornødne ressourcer til at tackle det problem.

Forslagsstillerne finder, at det af hensyn til den præventive effekt og den folkelige forståelse er helt afgørende, at der afsættes ressourcer til politiet til at optræve den organiserede indrejse i Danmark og i det hele tage bekæmpe indrejsemisbruget. Så længe asylsøgere ved, at de er i sikkerhed i Danmark og omgående er sikret forsørgelse efter dansk niveau, og ved, at det kan betale sig at trække tiden ud, vil der være asylmisbrugere.

Den tidligere indenrigsminister har gang på gang i medierne ladet forstå, at der vil blive grebet ind. Men der er intet sket. Tværtimod har indenrigsministeren over for Retsudvalget givet indtryk af, at ministeren slet ikke er vidende om, at kun få asylsøgere henvender sig ved grænsen. Dette har været særligt åbenbart i de tilfælde, hvor ministeren over for offentligheden har givet urigtige oplysninger om, hvad Danmark kunne foretage sig, såfremt bosniske asylsøgere fra Tyskland ville begynde at rejse til Danmark. Den tidligere indenrigsminister har således udtalt i tv, at disse asylsøgere umiddelbart ville kunne udsendes til Tyskland. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Såfremt tusinder af bosniske flygtninge fra Tyskland henvender sig i Sandholmlejren og nægter at oplyse, hvorledes de er kommet til Danmark, vil de ikke uden videre kunne sendes tilbage til Tyskland.

Ad 7

Integrationen slår alt for ofte fejl. Det skal understreges over for herværende udlændinge, at integra-

tionen først og fremmest er deres eget ansvar. Umyndiggørende projekter skal fjernes.

De økonomiske midler, der i dag går til Dansk Flygtningehjælp til integration, bør overføres til kommunerne. Dansk Flygtningehjælp kan så fortsætte som den private organisation, den engang var.

Det er ikke rimeligt, at anerkendte flygtninge, der måske i årevis har siddet i Røde Kors-lejre, ved tildeeling af opholdstilladelse ikke omgående kan blive integreret af den kommune, hvor de har fået bopæl. I dag forestår Dansk Flygtningehjælp integrationen. Dette er et overflødig led, der tvinger flygtningene til at indgå i et nyt overflødig sagsbehandlerapparat, der kan forsinke integrationen og flygtningens forståelse for, at det er kommunen, der er tilhørsstedet. Det foreslås derfor, at kommunerne ikke blot får en generel ret, men tilskyndes til at overtage integrationen og modtage de midler, der hidtil er blevet kanaliseret til Dansk Flygtningehjælp. Dansk Flygtningehjælp kan herefter f.eks. vedrørende sprogundervisning i konkurrence med andre få mulighed for at indgå entreprenøraftaler med kommunerne.

Ad 8

“Bistandssystemet, hvor vilkårligt det i øvrigt måtte være, er gennemført af hensyn til danskerne og ikke for at løse flygtningenes finansielle problem. Fuldt og helt at sidestille dem med danske bistandsmodtagere hjælper i hvert fald ikke på den folkelige forståelse hos de mange danskere, der lever af offentlig forsørgelse.” Citat fra en leder i Ekstra Bladet den 22. marts 1995.

Med respekt for internationale konventioner m.v. ønsker forslagsstillerne at rejse en debat om offentlige ydelser til udlændinge, herunder hel eller delvis egenbetaling.

Det foreslås, at alle udlændinge skal følge danskundervisning for overhovedet at få del i det danske velfærdssamfund, og at de selv helt eller delvis bør betale for danskundervisning, tolkebistand og modersmålsundervisning. Alt for mange udlændinge kan ikke dansk efter længere tids ophold her, og en form for egenbetaling vil virke som en tilskyndelse til at lære dansk hurtigst muligt.

Forslagsstillerne stiller spørgsmål ved udlændinges ret til omgående at kunne modtage bistandshjælp på lige fod med danskere, der i mange år har bidraget til samfundet. Det er helt urimeligt, at folkepensionister, der i en menneskealder har bidraget til det danske samfund, får væsentligt lavere ydelser end udlændinge, der lige har fået opholdstilladelse.

Forslagsstillerne har bemærket, at Det Radikale Venstre har foreslået en særlig integrationsydelse for udlændinge i stedet for udbetaling af bistandshjælp.

Forslagsstillerne er meget positive over for et sådant forslag og forventer et konkret forslag fra Det Radikale Venstre.

Danske grundholdninger bygger på vidtgående frihed for den enkelte. Udlændinge er enkelte individer og ikke en række mindretal, der skal have særlige rettigheder eller låses fast i særlige mønstre. Regeringen har været alt for ivrig efter bare at betale til den enkelte udlænding og til projekter i stedet for at stille krav til udlændingene. Mange udenlandske medborgere har selv peget på, at det er et problem.

Det bør være et selvfølgelig krav til den udlænding, der forventes at forblive en årrække eller altid i Danmark, at han eller hun bringes i stand til at forsørge sig selv. Det bør tillige være en selvfølge, at udlændinge tilegner sig danske normer i et sådant omfang, at de bliver selvforsørgende, og at børnene kan deltage i folkeskolens undervisning på lige fod med danske børn.

Forslagsstillerne ønsker endvidere, at mulighederne for at tildele udlændinge f.eks. SU overvejes. Det er ikke rimeligt, at unge udlændinge, der hurtigt kvalificerer sig til en uddannelse, på grund af stive regler ikke kan videreuddanne sig til et job, men i stedet tvinges til at kvalificere sig til bistandshjælp. Der kan bl.a. henvises til Politikens reportage den 3. oktober 1997, der beskriver en tyrkisk indvandrer, der ikke kunne få uddannelsesstøtte til en uddannelse som tosproget folkeskolelærer, uagtet han på 3 år havde lært dansk, bestået adgangskursus til seminariet samt supplerede sin uddannelse med aftenkurser i matematik, engelsk og psykologi.

Forslagsstillerne ønsker i det hele taget større fleksibilitet i reglerne, så det bliver lettere for den enkelte, der har gjort en særlig indsats, at blive integreret.

Ad 9

Forslagsstillerne ønsker en konsekvent politik over for kriminelle udlændinge. Dette vil også gavne den

folkelige forståelse for, at Danmark skal hjælpe de lovlige udlændinge, der er på flugt.

Forslagsstillerne finder det stærkt utilfredsstillende, at indenrigsministeren ikke for længst har fremsat det forslag om stramning af udvisningsreglerne, som har været bebudet i årevis.

Kriminelle asylsøgere bør ved forsætlige straffelovsovertrædelser uanset kriminalitetens omfang omgående frihedsberøves og asylsag og straffesag fremskyndes. Selv et par mindre butikstyverier bør medføre udvisning, dog med respekt for internationale konventioner på området.

Reglerne for udvisning efter begået kriminalitet for personer, der har opholdstilladelse, skal strammes væsentligt, og dom for personfarlig eller organiseret kriminalitet bør altid medføre udvisning for bestandig. Ministerens mulighed for administrativt at omgøre en udvisningsdom skal fjernes. Personer, der er udvist for bestandig, skal ikke senere kunne få indrejsetilladelse til Danmark.

Afsoningsreglerne for udlændinge, der har fået dom til udvisning, skal strammes. Udgang bør som hovedregel ikke finde sted. Til gengæld vil forslagsstillerne ikke udtale sig imod, at personer, der udvises for betændigt, kun udstår en del af straffen i Danmark.

I forbindelse med stramning af reglerne over for kriminelle udlændinge, finder forslagsstillerne, at udlændinge, der kommer til Danmark, skal informeres om danske love og konsekvenserne af at overtræde lovene.

Ad 10

Strafferammen for menneskesmugling skal være 4 års fængsel. Forbrydelsen skal være beskrevet i straffeloven.

Menneskesmugling for vindings skyld er en modbydelig udnyttelse af andres ulykke og elendighed og er med til generelt at øge befolkningens uvilje mod udlændinge i Danmark.

Skriftlig fremsættelse

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny udlændingepolitik.

(Beslutningsforslag nr. B 55).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bilag 1

Udlændinge '96

*En talmæssig belysning af udlændinge i Danmark
Indenrigsministeriet, november 1996*

Tabel B 1: Udviklingen i antal udenlandske statsborgere 1975 til 1996.

	1975	1980	1985	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Udenlandske statsborgere i alt	93.931	99.796	107.726	160.641	169.525	180.103	189.014	196.705	222.746
Norden, EU og Nordamerika	52.528	51.916	51.899	56.507	57.278	58.941	61.250	64.971	68.563
Indvandrerlande i alt	41.303	47.880	48.005	65.331	69.835	74.204	77.527	78.893	98.398
Flygtningelande i alt			7.822	38.803	42.412	46.958	50.237	52.841	55.785
Betydelige indvandrerlande i alt	20.003	27.612	35.486	48.990	51.988	54.432	55.824	55.919	73.640
Tyrkiet	8.129	14.086	18.806	29.680	32.018	33.653	34.658	34.967	35.739
Det tidligere Jugoslavien	6.892	7.126	7.617	10.039	10.719	11.306	11.618	11.324	28.081
Pakistan	4.982	6.400	6.692	6.231	6.081	6.259	6.368	6.401	6.552
Marokko			2.371	3.040	3.170	3.214	3.180	3.227	3.268
De 12 flygtningelande i alt	444	2.186	7.822	38.803	42.412	46.956	50.237	52.841	55.785
Afghanistan			86	347	526	667	835	1.038	1.296
Chile	419	900	706	609	578	560	556	558	535
Etiopien	-	-	160	456	443	436	441	507	498
Irak	-	-	178	2.785	3.173	4.385	5.280	6.041	7.077
Iran	-	-	857	8.977	8.800	8.248	7.939	7.678	7.363
Libanon	-	-	124	3.191	3.710	4.203	4.364	4.402	4.438
Polen	-	-	1.424	4.709	4.868	4.998	5.106	5.216	5.291
Rumænien	-	-	89	774	920	997	1.068	1.126	1.173
Somalia	-	-	89	601	1.249	2.089	3.638	5.125	6.925
Sri Lanka	-	-	207	5.082	5.334	5.672	5.782	5.769	5.736
Statsløse ¹⁾	-	-	319	7.550	8.998	10.185	10.427	10.421	10.452
Vietnam	25	1.286	3.583	3.722	3.813	4.518	4.801	4.960	5.001

1) Gruppen statsløse består hovedsageligt af statsløse palæstinensere og uoplyste. Om definitioner: Se bilag A 1.

Kilde: Danmarks Statistik.

Tabel B 1 (fortsat): Udviklingen i antal udenlandske statsborgere 1975 til 1996, procentfordeling.

	1975	1980	1985	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Udenlandske statsborgere i alt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Norden, EU og Nordamerika	55,9	52,0	48,2	35,2	33,8	32,7	32,4	33,0	30,8
Indvandrerlande i alt	44,0	48,0	44,6	40,7	41,2	41,2	41,0	40,1	44,2
Flygtningelände i alt	0,0	0,0	7,3	24,2	25,0	26,1	26,6	26,9	25,0
Udvalgte indvandrerlande i alt	21,3	27,7	32,9	30,5	30,7	30,2	29,5	28,4	33,1
Tyrkiet	8,7	14,1	17,5	18,5	18,9	18,7	18,3	17,8	16,0
Det tidligere Jugoslavien	7,3	7,1	7,1	6,2	6,3	6,3	6,1	5,8	12,6
Pakistan	5,3	6,4	6,2	3,9	3,6	3,5	3,4	3,3	2,9
Marokko	0,0	0,0	2,2	1,9	1,9	1,8	1,7	1,6	1,5
Udvalgte flygtningelände	0,5	2,2	7,3	24,2	25,0	26,1	26,6	26,9	25,0
Afghanistan	-	-	0,1	0,2	0,3	0,4	0,4	0,5	0,6
Chile	0,4	0,9	0,7	0,4	0,3	0,3	0,3	0,3	0,2
Etiopien	-	-	0,1	0,3	0,3	0,2	0,2	0,3	0,2
Irak	-	-	0,2	1,7	1,9	2,4	2,8	3,1	3,2
Iran	-	-	0,8	5,6	5,2	4,6	4,2	3,9	3,3
Libanon	-	-	0,1	2,0	2,2	2,3	2,3	2,2	2,0
Polen	-	-	1,3	2,9	2,9	2,8	2,7	2,7	2,4
Rumænien	-	-	0,1	0,5	0,5	0,6	0,6	0,6	0,5
Somalia	-	-	0,1	0,4	0,7	1,2	1,9	2,6	3,1
Sri Lanka	-	-	0,2	3,2	3,1	3,1	3,1	2,9	2,6
Statsløse ¹⁾	-	-	0,3	4,7	5,3	5,7	5,6	5,3	4,7
Vietnam	0,1	1,3	3,3	2,3	2,2	2,5	2,5	2,5	2,2

1) Gruppen statsløse består hovedsageligt af statsløse palæstinensere og uoplyste. Om definitioner: Se bilag A 1.

Kilde: Danmarks Statistik.

Tabel B 2: Indvandrere og deres efterkommere 1980 til 1996. Absolut og procentfordelt.

	1980	1985	1990	1996	1980	1985	1990	1996
Indvandrere og efterkommere	152.958	165.407	218.071	314.597	100 %	100 %	100 %	100 %
Norden, EU og Nordamerika	88.851	86.884	87.472	99.901	58	53	40	32
3. lande	64.107	78.523	130.599	214.696	42	47	60	68
Heraf udvalgte indvandrerlande								
Tyrkiet	14.086	18.995	29.442	40.957	9	11	14	13
Det tidligere Jugoslavien	7.452	8.166	10.518	30.705	5	5	5	10
Pakistan	7.845	9.485	12.014	15.203	5	6	6	5
Marokko	2.104	2.977	4.295	6.260	1	2	2	2
Udvalgte indvandrerlande i alt	31.487	39.623	56.269	93.125	21	24	26	30
Heraf flygtningelände								
Chile	1.029	1.064	1.170	1.207	1	1	1	0
Irak	160	267	2.427	7.524	0	0	1	2
Iran	241	986	8.597	11.376	0	1	4	4
Libanon	222	280	7.945	15.957	0	0	4	5
Polen	6.467	6.762	9.767	11.621	4	4	4	4
Sri Lanka	259	319	5.020	7.821	0	0	2	2
Vietnam	1.322	3.771	5.801	9.433	1	2	3	3
Rumænien	-	-	-	1.538				1
Etiopien	-	-	-	940				0
Afghanistan	-	-	-	1.470				1
Somalia	-	-	-	7.094				2
Statsløse	-	-	-	543				0
Flygtningelände i alt	9.700	13.449	40.727	76.524	6	8	19	24

Om definitioner: Se bilag A 1.

Kilde: Danmarks Statistik.

Bilag 2

Danmarks Statistik 1997: 6. Befolkning og valg

Oversigtstabel.

Personer med udenlandsk baggrund efter statsborgerskab, fødested og gruppetilhørsforhold 1. januar 1997

	I alt	Indvandrere	Efterkommere	Andre
Udenlandske statsborgere	237.695	184.144	45.550	8.001
Heraf født i udlandet	186.917	184.144		2.773
Danske statsborgere	144.527	75.039	32.007	37.481
Heraf født i udlandet	112.520	75.039		37.481
Alle med udenlandsk baggrund	382.222	259.183	77.557	45.482
Heraf født i udlandet	299.437	259.183		40.254